

niūd meie wanna issa ni halledaste selle
norema poia pārrast murretseß, ollin min-
na ennast kāmehheks issa jures anpud,
et ma tōotanud sedda hästi jálle taggasi
issa kātse sata. Sepārrast jágo niūd,
passun ma, so sullane selle noxe miehhe as-
fernele sullaseks omma issandale ja se noor-
mees mingo ülles omma wendadega, sest
kuida prakſin minna omma issa jure ül-
sesminema, kui se noormeess ei olleks
minnoga, et ma sedda önnetust ei sa näb-
ha, mis mo issa peale tulleb. Siis ei
woind Josep ennast ennast ni waljuste
pidbada keilide nende eest, kes temma ju-
res seisid, ja hūdis: Saatke iggameest
mo jurest wälja; ja ükski ei seisnud tem-
ma jures, kui Josep ennast omma wen-
dadele teata andis.

Ja ta teggi healt omma nuttoga, ja E-
giptusse ma rahwas ja Warao perre Kulis.
Ja Josep ütles omma wendade twasko:

Mina

Minna ollen Josep, Pas mo issa alles
ellab? ja temma vennad ei woind tem-
male mitte twastada, sest nemad tund-
sid wägga suurt hirno temma siltma ees.
Ja Josep ütles: Et astuge minno liggi;
ja temma ütles: Minna ollen Josep
teie twend, sedda teie Egiptusse male ár-
ramünud. Ja niūd árgo sago teie meel
haigeks, et teie mind seie árramünud, sest
teie ello üllespiddamisse pārrast on Jum-
mal mind teie ele seie läftitanud. Gest-
nende kahhe aasta sees on nālg jo olnud,
ja wiis aastat on weel, et ei olle kundi eg-
ga leikust. Joudke niūd ja mingi ülles
mo issa jure ja üttelge ta twasko: nenda
ütleb so poeg Josep: Jummal on mind
issandaks pannud keige Egiptusse ma ülle,
tulle mo jure alla, sa peab Roseni maal
ellama ja sinno poiad ja keik, mis sul on,
sest se nālg on weel wiis aastat, et sinna
ja sinno ommad lehwaiks ei lähha. Ja
wara